

BUNYO

ÇILGIN MİKRO EVREN

DİLARA SARI

ÇİZER: İREM İNAN YILMAZ

1.Bölüm

Yoğun geçen bir günün sonunda eve döndüm. Okulda hem çok yorulmuş hem de çok acıkmıştım. Eve vardığımda tek düşündüğüm şey annemin hazırladığı yemeklerdi.

- Anne, çok açım! Bugün yemekte ne var?

- Bugün çok sağlıklı bir menü hazırladım, Dilara. Hadi, işlerini halledip gel.

Annemin ne dediğini tam duymadan mutfağa koştum. Sofraya şöyle bir göz attım, kollarımı sıvadım ve annemin tabağını getirmesini bekledim.

- Dilara, lütfen önce ellerini yıka, sonra sofraya otur. Formanı çıkar ve temiz kıyafetlerini giy. İşte o zaman sofraya beraber oturabiliriz. İyi de yerimden kımıldayacak hâlim bile yok ki! Dudaklarımı büzerek baktım anneme.

- Anne, ellerim kirli değil ki. Bir an evvel yemeğimi yemek istiyoum, çok acıktım. Sonra ellerimi de yıkarım, üstümü de değiştiririm. Olur mu?

Annem çok yorgun görünüyordu, benimle tartışacak hli yoktu. Hayal kırıklığına uğramış gibi görünerek bana baktı. Tabağımı görünce ben de hayal kırıklığına uğradım: Yemekte ıspanak vardı!

Biliyorum, her yiyecek önemli ve annemin yaptığı yemeklere burun kıvrımak doğru değil. Ama bugün ıspanak yerine patates kızartması, köfte ya da kremalı makarna olsa fena mı olurdu ki?

- Ellerimi yıkayıp üstümü değiştireceğim, dedim. İştahım kaçmıştı. Ispanaktan nasıl kaabilirim diye düşünüyordum. Moralem bozulmuştu ve annemin o anlamlı gülümsemesi işleri daha da zorlaştırıyordu.

- Aferin kızım! Anne sözü dinle biraz. Sonra hemen gel ki ıspanağını soğumadan ye, dedi ben tuvalete giderken.

Ellerimi yıkayıp temiz kıyafetlerimi giyince, dayanamayıp tekrar mutfağa koştum. Bir kremalı makarna değildi belki ama ıspanak da yeterince lezzetli gelmeye başlamıştı kulağa. Açıkçası, o kadar açtım ki, ıspanağı yerken onun lazanya olduğunu hayal etmek hiç zor olmayacaktı.

Öyle de oldu. Önümdeki ıspanağı beş dakikada bitirdim. Sanki dünyanın en lezzetli yemeği o gibiydi! Annem yavaş yemem konusunda ısrar etse de kendimi tutamadım. Beş dakika sonra, karnımda hafif bir ağrı ve şişkinlikle kedim Bünyo'nun yanında kıvrıldım.

- Bünyo, biliyor musun, bugün çok yoruldum. Teneffüslerde ip atladık, top oynadık. Derslerde ise hep yeni konulara başladık. Aaa, bugün çok heyecan verici bir şey oldu! Öğretmenimiz bize hücreleri gösterdi. Mikroskop diye bir

şey var, bir görsen... İnanamazsın! Her şeyi çok ama çok yakından gösteriyor.

Bünyo, anlattıklarımı sessizce dinledi ama görünüşe göre hiçbir şey ilgisini çekmedi. Bir süre bana anlamadığını belirten bir bakış attı ve kuyruğunu bacalarının etrafına dolayarak uyudu. Annem de Bünyo'yla yaptığım konuşmayı dinlemiş olmalı ki bana harika bir teklifte bulundu.

- Dilara, hafta sonu senin için bir mikroskop alalım ister misin? Mikroskoptan bahsederken sesindeki heyecan beni çok mutlu etti. Bilime ilgi duyman çok güzel.

Bunu duyunca öyle mutlu oldum ki hemen annemin yanına koştum ve ona kocaman sarıldım.

- Teşekkür ederim anneciğim, çok teşekkür ederim!